

Kázání: 41. Jako stádo dobytka



Sestry a bratři, určitě si vybavíte přestávky na základce. Pokud nebylo zrovna před nějakým diktátem nebo písemkou z fyziky, bývala i přes zavřené dveře slyšet směsice pokřikování, hlomození a rámusu.

Když toho hluku bylo přespříliš, třídní učitelka nám obvykle vyčinila, že se chováme jak stádo dobytka.

Nejsem si jistý, jestli přirovnání odpovídalo realitě, neboť pasoucí se dobytek po sobě obvykle nehází křídami ani houbou, natož aby skákal po lavicích.

Něco o tom vím. Sousedovic stádo ovcí se celý den způsobně pase, a když se nepase, tak poklidně přežvykuje.

V jistém smyslu se ale my lidé skutečně chováme jako stádo a vůbec nemusíme být zrovna žáci školou povinní. Jsme rádi v houfu a potřebujeme pastýře. Houfujeme se různě.

Někomu stačí houf rodiny nebo přátel, někdo se navíc houfuje třeba v zájmovém spolku, politické straně nebo církevním společenství.

Ať vědomě či podvědomě hledáme inspirativní vzory, kterým věříme a jejichž postoje přijímáme za své. Houfování a ochota následovat lídry jsou vlastní lidem stejně jako ovcím.

Bibličtí Izraelité byli původem pastevcí a tak si národ představovali právě jako pokojné stádo, které pod vedením svých pastýřů nestrádá, má dostatek chutné píce a nemusí se ničeho bát.

Realita bývala ovšem jiná. Pastýři, kteří měli národ vést, se starali hlavně o svá koryta a tak se stalo, že když přišel vlk (babylónský král), rozehnal je na všechny strany a bylo po stádu.

Došlo na slova proroků, že na lidské pastýře není spolehnouti, že jediným skutečným pastýřem je Hospodin.

Bude to právě on, dobrý pastýř, kdo jednou rozehnané ovce svolá dohromady a utvoří zase jedno stádo. Stalo se. I když poněkud jinak, než si běžný starověký národovec představoval.

Právě o tom je dnešní čtení z Janova evangelia (Jan 10,11-18).

Tím dobrým pastýřem se stal Ježíš. Dal dohromady všelijaké lidi, povětšinou bezvýznamné, nepřilíš majetné, bez hlasu ve společnosti, lidi, kterým ještě neztvrdlo srdce a nemají postranní úmysly, lidi, kterým jde o pokojné spolužití a právě proto jsou pronásledováni všemi vlky, co si založili živnost na rozdělování a nenávisti (Matouš 5,1-11).

„Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř,“ říká Ježíš v dnešním textu.

Navzdory tomu, že v dnešní době lidské společenství připomíná spíš ovce rozptýlené do bezpočtu bublin, které se vzájemně nesnášejí, křesťanská naděje míří dál.

Vidí až za horizont vzájemných půtek a odcizení. Představuje si odedávna očekávanou dobu, kdy přes všechny rozdíly mezi jednotlivci, mezi názorovými proudy, církvemi či národy, se lidstvo stane znovu jedním houfem.

Houfem, který si jednou provždy osvojí hodnoty, jimiž žil a pro které umíral dobrý pastýř Ježíš. Věčná přestávka bez pokřikování, hlomození a rámusu. To bude, panečku, třídní učitelka koukat!

Sestry a bratři, čísla nakažených sice klesají, ale pořád ještě neklesla dost na to, abychom se mohli vrátit do kostelních židlí. Doufejme, že to brzy půjde. Myslím na vás, modlím se za vás a těším se na shledanou.

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)